

[Agerschou]

Pia Dahl, for når man spørger om ét, får man svar på noget helt andet.

Jeg spurgte i al stilfærdighed, hvor fru Pia Dahl fandt fanatisme i SFs forslag, og hvor i SFs forslag der var anslag mod en bestemt befolkningsgruppe.

De to spørgsmål vil jeg gerne have svar på. I stedet giver fru Pia Dahl sig til at sige noget om den personlige frihed; det var ikke det, jeg bad om. Må jeg ikke få svar på de to spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Fru Pia Dahl har nogle særprægede frihedsbegreber. Hvad er det for ét frihedsbegreb, der siger, at man gerne må slå sig selv ihjel med cigaretter eller alt muligt andet, men i det øjeblik, man skal have dagpenge eller skal have hospitalsydelser, som fru Pia Dahl jo ligesom vi andre gerne vil have fortsat skal være gratis, eller skal have sygemeldinger, eller føder syge børn osv., får man samfundets ydelser. Hvad er det for en frihed? Det er en frihed under ansvar, for det er ikke privat, man skal nemlig hen og have noget af samfundet en dag, og det er et samfund med begrænsede ressourcer, som vi tit og ofte hører Fremskridtspartiet tale om.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Selv om jeg er enig med fru Pia Dahl i, at vi har væsentligere ting at beskæftige os med, har jeg bedt om ordet uden for ordførerrækken, og derefter kommer jeg tilbage til det, jeg i øvrigt vil sige.

Hr. Agerschou kunne ikke forstå vores påstand om fanatisme. Jamen det er fanatisk, når man hetzer, og når man i fanatisk iver efter at gøre alting så godt vil forbyde for en masse andre. Men det ligger jo fint i tråd med den linie, de røde partier følger, nemlig forbud, forbud og forbud. Det kan man vel godt kalde fanatisme.

Det var fru Pia Dahl, der startede, men jeg kan ikke forstå, at fru Kirsten Lee kan stå heroppe og tale om frihed og i samme åndedrag gå ind for det forbud, der foreslås.

Jamen det kan ikke nytte noget, man ryster på hovedet, vi er ikke en flok analfabeter, vi er faktisk et meget veloplyst land, og der er vel ikke et eneste menneske i Kongeriget Danmark,

der ikke ved, at det er farligt at ryge. Vi holder ellers på vore frihedsbegreber: du skal have lov til, osv. Som jeg har sagt før: Er det bedre at æde sig ihjel end at ryge sig ihjel? Ellers kunne vi forbyde alt muligt, og det, vi arbejder imod, er, at man begynder den forbudslinie, at noget er forbudt, for nu vil man hjælpe. Det er helt fantastisk, at Det Radikale Venstre kan have en enig gruppe.

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Jimmy Stahr svang sig op på de helt store højder lige før; det kunne han såmænd godt have sparet sig, for der var da 13 fornuftige socialdemokrater i maj sidste år, og vi håber, der bliver flere næste gang. Vi håber i hvert fald ikke, man dikterer gruppedisciplin i sådan et spørgsmål.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Vi nærmer os meget hastigt afslutningen af de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

En af de ting, der gør det meget svært at diskutere med Fremskridtspartiet, er, at de sjældent læser de forslag, som bliver debatteret i Folketinget. Jeg kan høre, at hr. Poulsgaard heller ikke har læst de to forslag. Han taler om forbud. Jamen hvad er det for forbud? I ingen af de to forslag taler man om et forbud mod at ryge. Det, man på forskellig måde forsøger at sikre sig, er, at ikkerygere kan være fri for røg, og det er da fuldstændig legitimt.

I øvrigt håber jeg, at fru Pia Dahl får en sidste kort bemærkning til at forsøge på at besvare de spørgsmål, jeg to gange har stillet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Pia Dahl for en kort bemærkning og derefter hr. Kristian R. Kristensen.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg vil gerne sige både til hr. Agerschou og til hr. Jimmy Stahr og til fru Kirsten Lee, at jeg savner videnskabeligt belæg for de store skader, passive rygere er udsat for, og jeg savner i øvrigt også belæg for påstanden om, at gravide kvinder, som ryger, får mindre børn, osv.

Hr. Poulsgaard har vist besvaret det med fanatisme. Det, jeg mener, og som jeg også har